

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ сильнѣйшіхъ 5-6 год. посп. Литер додатокъ "Бібліотека наїзмамъ. поїстей" виходить по 3 печат аркушъ кождого 15-го и послѣднаго для кождого місяця. Редакція "Адміністрація" підъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженіе. Оголошенія приймаються по цѣліхъ 6 кр. бѣль однок строки печатно, въ рубр. "Надсланіе" по 20 кр. а. въ. Рекламації неопечатаній вольнѣй отъ порта. Предплату и искрите приймаються: У Львовѣ Адміністрація "Дѣло", У Вадима Насенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riewergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosze; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Ростовѣ Редакція "Кіевськимъ Старинамъ" въ Кіевѣ, поштові уряды и "Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Радлі 9.

Просимо поспѣшити съ предплатою и залегостями.

Съ числомъ 65 "Дѣла" розслано Вп. Предплатникамъ "Бібліотеки наїзмамъ. поїстей" конецъ поїстії "Набобъ" Додатка (26 и 27 арк. и окладину). Печатається И. Тургеневъ "Батьки и сыни".

Хто виноватий?

Рада державна закрыта до осени, а посли галицкій вернули домовѣ съ такъ порожніми руками, что всі польські праса, наїтъ кровь окуляри, не може добавити якогосъ позитивного результату въ іхъ шестимѣсячного — по-пирана кабінету гр. Таффо. Одинъ лишь побожный "Czas" не виїшовъ въ свого оптимизму и старається вмовити въ свѣтъ, что все иде "протуспініе". "Czas" славословить успѣхи дотеперішньої политики "кола", обертаного, якъ вѣстно, слабою рукою п. Грохольского въсія програми краківськихъ станьчиковъ, тѣшитъ тымъ, що Рада державна не єсть ще такъ червоню, якъ французький парламентъ, нѣ такъ вакнебльовою, якъ нѣмецький Reichstag, а плаче лишь надъ тымъ, що підъ конецъ сесії слаба меншеть "кола" зробила сесію in montem sacrum въ справѣ настоївѣ, що огже "карбоції", славословленія наїтъ гр. Войтѣхомъ, утратила свою "dziewiczozoсію".

Мінініе польські праса о безуспішности дѣланія державної по-дѣллю въ цѣлості. Полагоджено тамъ виправдѣ вълька державныхъ справъ, якъ уставу о загальному ополченію, де-що въ нової угоды съ Угорщиною, уставу противъ анархістівъ, законъ о уbezначенію роботниківъ, о спадщиціяхъ поменшіхъ земельнихъ власностей и т. д., але для Галичини не только не зроблено нѣчого, але що нарушено сильно єи и такъ недграйдній относаніи економічний. Въ буджетѣ Галичина окрона страшно, на продуктивній цѣлі не дано майже нѣчого, справа довгу индемізаційного не полагоджена, регуляція рѣкъ дождає лучшихъ часівъ и новихъ повеней, реформу тажкої процедури давильной не внесено наїтъ до Рады, бѣльшихъ заповѣдженыхъ кодифікацій карного законодавства не розпочато. Додаїмо до того, що податокъ грунтovий въ Галичинѣ вмігся до небувалої високості, що міністерство фінансівъ не взяло доси ініціативи, открыти для себе іншій жерела доходівъ державныхъ чи то въ оподаткованії биржі, чи въ люксусовихъ артикуловъ, чи въ монополії горїлки; що для фабрикантовъ австрійськихъ не лишь не найдено торговъ дозволу, але що Румунія замкнула наїтъ для нихъ свою границѣ; що продукцію вбожі галицького не убезпечено передъ заграницькою конкуренцією; що продукцію нафт, одинокої галузі промислу краївого, подорвано; що на двигненіе промислу нашого не дано нѣчого, а на промисловій школы кинено незначну сумку 56 000 ар.; що наїтъ и науку въ школахъ середніхъ вище оподатковано; що селянинъ нашъ на всій сторонѣ задовіженій, а бѣльша поспѣль въ 4/5 частіхъ; що господарське Товариство одержало сильного конкурента въ Alliance israelite и що сини Ізраїля при міліоновій помочії загорнути небавомъ въ землю и дробний промиселъ въ свои руки — то одержимо вѣрний образъ, куды мы яко край вайша и куды ще вайдемо?

Подумаймо лише, яка іхъ програма? Коротка! Передъ всімъ безпрограмовѣсть, а бѣль тенденція удержатись при власти, щобъ тулу власть використати для партійнихъ и личныхъ цѣлівъ, для наживы, почестей и т. д. Силу свою бачать они въ "запанії" въ "горї", не въ довѣрію у краю, и тому "горї" підлагаютъ безвзглядно, а интересъ краю стоїть на десятому плані. Наколи мають якъ позитивну програму, то она полягає въ тѣмъ, щобъ ширити темноту, кінецъ смирити "голоту" (дані Dzienik Polski, Kronika Lwowa въ ман.), тероризувати смѣлійшихъ, деморалізувати честнійшихъ, надъ бѣдними панувати, а шляхту га-

льшу дбаати о інтересы хлѣборобства въ загальї, отже и Галичини яко хлѣборобного краю, чимъ хлѣборобна делегація галицька, котра бівничала страшною пасивностю. Здається, що не помылимося, коли скажемо, що въ делегації галицької, не винимаючи репрентантовъ "мирної" политики, нема людій, котрій мали бы якое-таке понять о економічному положеніи нашого краю и съ певною програмою ішли до дѣла. Політика інвѣ — богато, бѣльше може якъ треба, але знатоковъ власного краю и людій, що смѣло становили-бѣ въ оборонѣ интересовъ его — сихъ нема! Досить навести, що въ справѣ нафтогой не рѣшали реальнїй, а чисто партійнїй, а наїтъ фракційнїй вгляды.

Рѣвно-жъ не удалось Радѣ державнїй причинитись чимъ небудь до усмиріенія національного антагонізму въ державѣ. Програма гр. Таффо о примиреніи народностей и слова Монарха, высказани въ троновїй рѣчи на той самий тематъ, не знайшли доси нѣкого пріймѣненія. Противно, въ дебатѣ въ Радѣ державнїй, а що нагляднїйше въ того, що дѣялось сего року въ Чехахъ на два заводы и въ Країнѣ при открытии памяткової таблицѣ для Анастасії Грина, кождый объективно судячїй мглѣ пересвѣдчиться, що національный антагонізмъ роздробивъ наїтъ ширше, якъ коли-небудь. Якъ давнїйше централы съ своюю германізаційною системою, заодно викликували невоздоведеніе, такъ тепер въ великихъ боляхъ породжена правила не була въ силѣ занеслась до ідеї рѣвноуправненія всіхъ народовъ австрійськихъ. Що такожъ забагалось гегемонії національної, розширенія автономії краївъ, але не автономії народовъ. До того належить що додати, що при деякіхъ нагодахъ винїшна правила не була вѣльна бѣть замѣтнѣ, на котрій треба було въ конечності сказати: Schwamm drüber!

Поставмо тепер питанье: хто сему всему виноватий? А вже вже кермуюча бѣльшость, а що до Галичини, то бѣльшость "кола" польского. На ю паде нынѣ вся бѣльшальность за весь гарадъ, якій повними жменями несутъ намъ вертаючій делегати. Бѣльшость тую "кола" польского, а въ деякіхъ соравахъ цѣлі "кола", повинна Галичина стрѣнути нынѣ лишь съ голосомъ повного недовѣрія. Ми не рефлектуємо вже на справу руску, бо тая систематично промовчується въ "колѣ" польской на підставѣ договору, заключеного на письмѣ межи нашими "подоляками" а ставчиками, а "митрополитальнї" посли не поїдвали наказу въ горы єи подносити; але ванедбанье справъ краївихъ, дотыкаючихъ вспільно оба народы нашого краю — то ванедбанье есть достаточною причиною до потужнїй недовѣрія. Галичина повинна дѣйстиво жалувати, що не прійшло до розвязанія Рады державної, бо — нѣгде правды дѣти — керманичѣ нашї країн, такъ подоляки якъ и станьчики, пережились такъ всесторонно, що можна-бы имъ съ легкою совѣтю дати добре заслужену отпушту. Подоляківъ ще меншѣ можна-бы виновати, якъ елементъ стоячій лиши на услугахъ старшої братії въ Краковѣ, але на станьчиківъ тажкихъ безперечно всія вага провини.

Подумаймо лише, яка іхъ програма? Коротка! Передъ всімъ безпрограмовѣсть, а бѣль тенденція удержатись при власти, щобъ тулу власть використати для партійнихъ и личнихъ цѣлівъ, для наживы, почестей и т. д. Силу свою бачать они въ "запанії" въ "горї", не въ довѣрію у краю, и тому "горї" підлагаютъ безвзглядно, а интересъ краю стоїть на десятому плані. Наколи мають якъ позитивну програму, то она полягає въ тѣмъ, щобъ ширити темноту, кінецъ смирити "голоту" (дані Dzienik Polski, Kronika Lwowa въ ман.), тероризувати смѣлійшихъ, деморалізувати честнійшихъ, надъ бѣдними панувати, а шляхту га-

лицу держати въ "карбоції". Кого не досагне іхъ сила, того досагне іхъ болото. Хто не іде або того окличутъ они дурнимъ. Въ іхъ рукахъ находятся всі впливовій становиска, а въ тихъ розходиться робота дальше. Въ справахъ національнихъ держатся аксіому: ubi bene ibi pos. Въ Австрії виписали дѣвицу: Przy Tobie, Panie! але и въ Россії служать той самий дѣвіца, лиши съ додаткомъ: carpe! При тѣмъ накинулись народови польському яко пожарна сторожа и крачать: lasciate ogni speranza! Сама однакоже не жють бѣть надѣї.

Що-до Русиній, то станьчики давнїйше кокетували съ пок. Юл. Лавровскимъ, але на пок. Кішечуновича и пос. Кам'янського наїли вже за піднесеніе проекту o modus vivendi. Въ найновїйшихъ же часахъ звали они внесеніе пос. Романчука утраквізмомъ ad absurdum. Станьчики виновати просто и за все, що стало нынѣ въ Радѣ державнїй и за все, що дѣялось въ нашому соймѣ краївомъ. Се чистий рахунокъ, въ котрого нѣ народъ польській нѣ рускій доси не мавъ нѣякої користі. Чи частъ ступити заголови галицькому на іншу дорогу, наї подумаютъ тѣ, котримъ личний інтересъ не закривъ интересу краю и обйтъ народовъ.

Переглядъ часописей.

(Рахунокъ п. Поляновскаго въ "Przegladѣ п.". — "Днівникъ Варшавскій" о колонізації галицької Руси.) Въ своїмъ часѣ (въ ч. 41 "Дѣла") подали мы були за "Przegladомъ" рахунокъ, що автономичне житѣ Галичини за двадцять лѣтъ свого существованія стояло наїтъ пересвѣчу суму до 100,000,000 марокъ, т. в., якъ разъ толькъ, сколько призначивъ кн. Бисмаркъ на колонізацію Познанщини Нѣмцами. Сама 74 ради повїтовъ коштували наїтъ — кожда по 6.000 ар. — 450,000 ар. рѣчно, отже за 20 лѣтъ 9,000,000 ар. По двохъ місяцяхъ спробовѣ предсѣдатель Рады повїтової сокальской, п. Поляновскій, на отповѣдь на сей рахунокъ, оперту будто на числахъ. П. Поляновскій обчислювавъ кошту презентації повїтової сокальской на 4,400 ар. рѣчно, отже за 20 лѣтъ на 88,000 ар. За то, каже онъ, автономія наша: закупила на власність хату съ огорожд. за 7,500 ар.; камінницю на шпиталь за 16,500 ар., адаптовала сю камінницю за 5,162 ар., а на пристановище для калѣкъ дала 5,243 ар., — разомъ 34,406 ар. Якъ-бы ту суму оттягнути бѣко коштовъ держави Рады повїтової сокальской, то лишиши-бы ще дефіцитъ на 53,594 ар. Але п. Поляновскій, арочный въ укладаню билинсу. Дефіцитъ сей, дуже наїдбанье, покрыває бѣко ще трема позиціями, именно: 1) що Рада повїтова посереднича громадамъ Сокальщини при сплатѣ довговѣ въ рустикальномъ Банку на 16,720 ар., 2) що спонукала громади до заснованія 48 какъ по-вильковихъ съ фондомъ 105,144 ар. и 3) ссыпала звоженыхъ съ вбожемъ вартости 103,464 ар. Послѣдній три позиції счисливъ отгакъ п. Поляновскій на суму 225,328 ар., оттягнувъ бѣко неї згаданий, дѣйстивий дефіцитъ въ квотѣ 53,594 ар. и одержавъ остаточно ико чистий зискъ, принесений Сокальщинѣ, суму 171,734 ар. Si non e vero, e bene trovato!

"Днівникъ Варшавскій" въ 23 червня с. р. подає кореспонденцію вѣдь Львова, въ котрой, порушивши сервітутовій справы въ 60-ыхъ роковъ, загальне уважество селянъ и шляхти въ Галичинѣ, еміграцію Мавурдовъ до Америки, и згадавши наїтъ про петицію Ленкі и Кобилянъ до цара, приходитъ до заключенія, що тепер якъ-разъ добра пора рушитись капіталістамъ російскимъ и закуповати селянські рускі землї въ нашому краю. Проектъ сей покрыває кореспонденції тымъ, що будуть "Alliance israelite" готова викупити всю землю, тожъ було-бѣ лучше, наколи-бѣ замѣсть жи-

дьвъ "спаси наї православній братія". Отъ и его слова:

"Мы Галичине бессильнї.. А свита Русь (значить: Россія)? Она пише ученій книжки, чистить, сколько нещасне славинство утрачено землѣ Нѣмцѣвъ, Италиицѣвъ, Мадридѣвъ и др. Она пише и писле, а "Alliance israelite" навѣть не звертає уваги на те писанье, сама мало пише, а бѣльше дѣла. Коли потребовано грошій на вѣйну, то славянська благотворительна комітети доставили богато міліоновъ на помочь гонимыхъ и потребуючихъ. Але тутъ заноситься на греконїйшу вѣйну, що готова розрушити всю "Червонную Русь", забрати їй землю, знищати єи народибѣсть, отнати єи "православну" вѣру и въ кождомъ селѣ выбудувати жидовську божницю на руинахъ христіанськихъ церквей. Чи не належало-бы пріо-то, щобъ "благотворительна" товариства и "руссій багатыи люди" викупили землю? "Руссій" багачѣ не стратили-бѣ на тѣмъ нѣчого, закупуючи руску землю, хорошу, плодородну, а на коли-бѣ самѣ не хотѣли заниматись господарствомъ, то могли-бы єи отдавати въ аренду, розвумѣєса, своимъ людемъ. Чи може 100-міліонний славянський, "руссій", христіанський, православній народъ дивитись рѣвнодушно, що "Alliance israelite" видала вѣйну "руссій", христіанському, православному народови и вже іде на него, узворена въ міліоны. У насъ горить — кончить кореспондентъ — и мы бѣмъ въ "набать": спасайте православные, спасайте братіевъ!"

Галицька Русь посѣдає вже наїрвонороднїй колонії, якъ: мазурскї, нѣмецький, жидовскї и наїрвонороднїй експланіаторъ своїхъ лѣбѣдь, нафты и другиѣ багатствъ въ Прускагъ, Англічанагъ, Италіянагъ и Французагъ. Кореспонденти львівському до "Днів. Варшавскаго", всіго того, видимо, за мало и днъ замѣсть шукати въ самому народѣ противоположної сили до усуненія зла, хоче нашъ край звогатити єи новими колонистами въ блокаменної Москви. Признаємо, що за богато благодати.

Яко доповненіе до закона ухваленого Радою державною, который нормує плату суплентовъ школъ середніхъ и семінарій учителівъ въ днівній день практики и стараються о мѣсце учителя при якій школѣ державнїй, мусять внести доброе докumentоване поданье до краївої власти шкільної съ прошеніемъ, щобъ въ пропоговіано до припиненія въ шкільну службу державну дотичного краю. При тѣмъ треба подати категорію тихъ заведень науковихъ, до которыхъ хочеся на службу вступити. Коли бѣкъ скончавши практики минуло бѣльше якъ рокъ, то стараючійся о службу має дати достаточній докази о новому поведеніи черезъ той часъ. О такіхъ приготовленіяхъ можна ровночасно старатись и въ колькохъ краївихъ властяхъ шкільнихъ. Прошенія тѣ рѣшає країва властъ шкільна въ овоньмъ кружу дѣланія и дає кандидатови письменну отповѣдь.

заведенія вѣдукового не прійме посады, то значить се только, якъ що онъ зрѣкается преногованія. Выемку зъ сего може школьнна властъ краева допустити лишь зъ якихъ важныхъ причинъ. Коли властъ школьнна краева уважає якогось кандидата за необговѣдного до выконування державной служби учительской, то она вычеркує его сама изъ списку; о той же однакожь вычеркненого повѣдомяти. Противъ такого вычеркненія допускається рекурсы до министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты.

4. Замѣщенье суплента есть правильно важ-
вымъ на одинъ курсъ. Допускаючи, что вѣйсь
важнѣй причины, особенно же вина самого су-
плента, не оправдуетъ выемки, кончается порученіе
заступничества ажъ съ концемъ курсу, навѣть и
тогда, коли заступничество то повѣрено кандидатови
не ще зъ початку, але въ серединѣ курсу. Часть и
объемъ службы суплента подтверждуетъ дирекція
зavedенія научного тогда, коли его увольняе отъ
службы, окремыемъ письмомъ (*Verwendungszeug-
niss*) въ той способъ, що выказуе за каждый
курсъ окремо и послѣ фахѣвъ, до чого его ужи-
вала и подае тыждневе число годинъ.

и родився 1847 въ Опавѣ. Будучи сыномъ высо-
шаго официра образуваю зъ разу въ академіи
тересіанской, а скончивши студія правничій всту-
пивъ до судовой практики и бувъ оттакъ покли-
каный до министерства Потоцкого. Коли се ми-
нистерство упало и Штремаеръ усунувоя а на
его мѣсце прійшовъ Бречекъ, занимавъ мин. Ба-
кегемъ въ министерствѣ лишь підрядне станови-
ще. Ажъ коли кабинетъ Гогенварта упавъ и Штре-
маеръ знову встутивъ до кабинету, збставъ мин.
Бакегемъ шефомъ отдѣлу президіального и бувъ
именований вице-секретаремъ министерства. О
марк. Бакегемъ говорено, що онъ бувъ однимъ
изъ налагобившихъ президіялистовъ, якій коли

5. На случай занедужания суплента заосту-
паютъ его въ годинахъ науковыхъ члены тѣла
учительского на чать 4 недѣль. Всяке дальше
увзглядненіе занедужавшихъ суплентовъ може
наступити ажъ за призволеніемъ министерства
вѣроповѣданъ и просвѣты.

6. Супленты, котрй теперь суть въ службѣ при державныхъ школахъ середныхъ або при мужескихъ и женскихъ семинарияхъ учительскихъ, мають бути урядово вписаны до спису. Кандидаты учительскій, котрй вже могутъ стараться о посаду, але теперь ще не мають нѣjakой посады, шовинъ зголоситио до спису въ прено-тацію ще передъ концемъ школьнаго року 1885/6. Порядокъ препотованя згаданыхъ по-выше суплентовъ и кандидатовъ має отбуватися въ мѣру упłyнувшого часу отъ поры, коли одер-жали законне уздбненне учительске. Часть, котрый суплентъ переолуживъ при якойсь середній школѣ съ правомъ публичности, має въ обохъ случаяхъ при уставлюваню порядку въ списѣ числиться подвойно, весь прочій часъ лишь по-одиноко.

веренесенныи до Сераева яко совѣтникъ замѣст-нацва и се оталосячию его каріеры, бо звернувъ тутъ увагу на себе. Въ 1882 именовано его краевымъ президентомъ въ Шлезіи. Именование марк. Бакегема министромъ торговлѣ треба уважати фактъ великої ваги. Передъ на-ми отбузаєсь многозначный фактъ преобразования кабинету гр. Таффого на министерство урядни-ковъ. Министръ просвѣты дръ Гаучъ и марк. Бакегемъ могутъ смѣло подати собѣ руки. Оба суть тореоїянніи, оба дослужились каріеры въ урядѣ, оба стоять понадъ партіями, оба не мають нѣjakого мандату и не належать нѣ до правицѣ нѣ до лѣвицѣ, хочь, судячи зъ объявованнїи централістичної прасы, стоять своимъ симпатіямъ больше по сто-ронѣ лѣвицѣ. Въ прочемъ и судьба обохъ ихъ попередниковъ мусить имъ въ певной мѣрѣ слу-

ДОПИСИ.

(Зъ Комарна).

(Выборъ бургомистра.) Дни 22 с. м. отбувся у насть выборъ бургомистра, а въ выбору сего выйшовъ бургомистромъ одинъ въ найповажнѣйшихъ нашихъ мѣщанъ, п. Михайло Косъ, довголѣтный членъ Рады громадской, Рады по-вѣтовой и членъ комариньской касы задатковой. Выборъ сей не отбувся однакожъ отъ первого разу, лишь наступила немала проволока. Два разы приѣзжалъ комисарь въ Рудокъ надармо и ажъ за третымъ разомъ выборъ переведено. Причиною такъ довгои проволоки була двбреко-пропинаторска партія або — якъ си „Dziennik Polski“ неотповѣдно называема,— партія „пагодово-польска“, котра конче хотѣла перевести выборъ своего кандидата, п. Коважика, мѣсцевого почмайстера. Ще передъ выборами, котрій мали отбутися вѣвторокъ 15 л. червня, згодились були всѣ Русины, Жиды а навѣть и Поляки, щобы голосувати на одного въ найповажнѣйшихъ нашихъ мѣщанъ, п. Михайла Коса. Коли однакожъ прішло до голосования, зробилися двѣ партії. Русины съ 5 независимыми Жидами постановили голосувати на М. Коса, а Поляки и прочи Жиды, прихильники п. Ноеля, на почмайстра п. Коважика. Коли однакожъ Поляки побачили, що не поставлять на своїмъ, бо самыхъ русскихъ радныхъ есть 14 а до того 5 Жидовъ, отже постановили выборы отложить на познѣйше. Тому не поприходили польскій радний до голосования и выборъ не мігъ отбутися; отложено его отже въ вѣрка на пятницю. Тымъ часомъ старалася згадана партія тыхъ Жидовъ, що попирали руску сторону, позыскати для себе; але коли їй и то не удалось, не явилася зновъ по разъ другій до голосования. Теперъ наложено кару грошеву на кожного радного, котрій бы не прійшовъ на означений день, т. е. на второкъ 22 л. червня. Чи настражений тымъ, чи може тему, що видѣли, що даремнѣ ихъ заходы, прійшли на означений день, але жаденъ панокъ въ сей партіи не бравъ участіи въ голосованю. Мала лише частъ голосувала на нотаря п. Лушпиньского, а деякій навѣть самій на себе. Польскій свищеникъ, кс. Окминьский, тѣшився тымъ дуже та вее казавъ: „Dobrge ша, бо і оп chce буć bigmistrzem“. Самъ, щобы лишь не дати голосу на п. Коса, голосувавъ на п. Лушпиньского, котрій такожъ попиравъ руску сторону. Коли выбирало зновъ 9 радныхъ, въ которыхъ определена мали выбрать заступника, то кс. Окминьский, котрій

дость, съ якою вигає „N. fr. Presse“ именование марк. Бакегема. Она пытає: „Яку политичну цѣль має на оцѣ именование марк. Бакегема? Се питанье настунулось вже въ часѣ именования мин. Гауча, котрого дотеперѣшне житѣ має богато подобности до житї министра торговлї. Була бы то афектація, коли бы мы казали, що то єсть зовсімъ ровнодушно, що кабинетъ не доповняєсь фанатиками правицѣ, а людьми, котрій бодай въ тыхъ случаяхъ, де можуть дѣлати независимо, певно не причиняется до сповненя національныхъ идеаловъ Чеховъ и Поляковъ. Але становище правительства не зависитъ отъ его симпатій, лишь отъ конечности, яка виплыває зъ парламентарної ситуації. Гр. Таффе самъ переходивъ такїй метаморфозы; онъ самъ богато признавъ, чого передъ тымъ не похваливъ и мусівъ то виконувати, коли хотѣвъ удержатись. Якъ довго большість Рады державної не змѣнитоя, такъ довго не може и внутрѣшний напрямъ дознати рѣшучої змѣни, а коли бъ нынѣ нѣмцѣ були покликані управляти при помочи правицѣ, то ихъ політика мусіла бы бути славянська и клерикальна. Министерство не есть парламентарне, але оно має потребы, котрыхъ безъ помочи не може заспокоити и треба найлѣпшій намѣрення залишити въ хвили, коли можна успѣхи осягнути лиши уступствами. Чи гр. Таффе старався о змѣну закона школьнаго? Чи реформа выборча вийшла зъ его ініціативы? Чи онъ може бажати, щобы міліоны Русиновъ застулавъ лиши одинъ посолъ“ (неправительственный и немитрополитальный Ред.). Радость „N. fr. Press-ы“ лежить однакожъ лишь въ томъ, що „збрка гр. Таффого починає блѣднути“, и для того каже она на послѣдокъ такъ: „Може бути, що гр. Таффе старається въ министерствѣ узыскати то, чого не мігъ доси осягнути въ парламентѣ. Поволи виробляється въ министерствѣ „партия середна“ черезъ приступъ людей, що суть чужа для правицѣ и глядятъ на ю ровнодушно. То нове угрупованье въ радѣ министровъ не може однакожъ довести до змѣнъ въ консталації політичнїхъ, бо гр. Таффе не може бѣль большости отдалити... Выборъ краевого президента Шлезії може бути доказомъ якоїсь непевності и похитливості, але биъ не есть початкомъ змѣнъ політичнїхъ. Гр. Таффе и большість парламентарна суть стовпами оистемы, все іншѣ лиши прикрасою, котра посля потреби прибирає або откидаєсѧ.“ — Марк. Бакегемъ мавъ вже вчера обніти теку министерства торговлї.

скій давъ голосъ на приурковатого жидка Шойлу, которому анѣ снится о радѣ. За его прикладомъ пойшли и ще деякій, але нѣчоты не зробили, хиба выставилися на смѣхъ. Конець-концемъ Русины выграли. Выбрано помимо всякихъ перешкодъ 19 голосами п. Михайла Коса, а ваступникомъ п. Михайла Прухницкого. Партия дворско-пропинаторска вернула тымъ чиномъ съ квиткомъ въ выборъ до дому.

Слава комариньскимъ Русинамъ, що
такъ крѣпко держалися, а новому бургграфу
щастъ Боже до дальнаго труду! К-и.

(Справы особистъ.) Вѣсть оъѣздѣ цѣсаря австрійскаго съ царемъ заперечуютъ „Fremden-
т

"Blatt" и другой газеты вѣденской категорично. — Князь Николай Чорногорскій приѣхавъ дня 24. и. на колька днѣвъ до Вѣдня и бувъ на визитѣ у цѣсаря. Зъ Вѣдня выѣзжаети. Николай на уполѣ до Баденъ пѣдъ Вѣднемъ. — Гр. Таффѣ выѣхавъ за отпуготкою на короткій часъ до овощъ добръ до Елишау. — Мин. Гаучъ выѣде дня липня на инспекцію школъ въ Чехахъ. Симъ азомъ огляне мин. просьбы лишь одну группу школъ ческахъ а инспекцію другон групы розѣочне доперва въ жовтни.

(Семъ угорскій) закрыто рескриптомъ цѣларокимъ минувшой суботы а рѣчи оно скликано олѣдуючу сесію на день 18 вересня с. р. Зъ него можна вносити, що и звотрійска Рада державна буде больше-менше о той порѣ скликана.

Заграницій Державы.

Россія. Праса россійска, якъ справедливо аже „Presse“, стала въ послѣдніхъ часахъ дуже первовою и добавче воюды и въ всѣхъ лишь воговъ Россіи и небезпечностью войны, хоть въ юлій Европѣ пануе миръ и пѣхто о войнѣ не умає. Особливо характеристичными суть безъутанній напады офиціяльной газ. „Journal de St. Petbg.“ на Болгарію и сензацийній вѣсти „Новостей“ о недалекой, новой войнѣ. Ся послѣдна газета именно не переотає доказувати, що Туреччина зброятся въ Европѣ и въ Азії и що то броеніе вымѣрене есть головно противъ Россіи. Въ послѣдніхъ дняхъ подали „Новости“ вѣсть, до Туреччини съ великимъ поспѣхомъ укрѣпляє його Ерзерумъ въ Орменія. „Новости“ стараются тже доказувати, що таке поступованье Туреч-

пы. Относяны въ Єгиптъ поправилися, ляютъ теперь, щобы зредукувати вогонь англійскій и перенести ихъ до властивого говельна съ Иорданію, наколи си лиши затвердять, дасть заокоту до ввоженія колоніальнихъ, — а на послѣдокъ висунуть дбю, що новий парламентъ проведе державы такъ, що вдоволить народъ і чинъ державъ єдноть и силу. Варочії престольна не представляє нічого замінного, навѣть та часть си, де говорится о редукції ока въ Єгиптѣ есть досыть илюзоричною; бо, колько то вже разъ обѣцювало Англії старалаось навѣть редукувати свое військо, ссылати. Найновѣйша вѣсти зъ Судану що ворохобники напирають чимъ разъ більшій полудній в дойшли вже майже до самогъ Єгипту. Англія отже хочь не хочь буде забирати свое війско зъ Судану.

Заграничний Державы.

Россія. Праса россійска, якъ справедливо
аже „Presse“, стала въ послѣднихъ часахъ дуже
первою и добавуе воюды и въ всѣхъ лишь во-
воговъ Россіи и небезпеченьетво войны, хоть въ
цѣлой Европѣ пануе миръ и нѣкто о войнѣ не
умас. Особливо характериотичными суть безъу-
танныи напады офиціальной газ. „Journal de St.
Petbg.“ на Болгарію и сензацийній вѣсти „Ново-
тей“ о недалекой, новой войнѣ. Ся послѣдна га-
зета именно не переотае доказувати, что Туреч-
чина зброянія въ Европѣ и въ Азіи и что то
броеніе вымѣрене есть головно противъ Россіи.
Въ послѣднихъ дняхъ подали „Новости“ вѣсть,
до Туреччини съ великимъ поспѣхомъ укрѣпляе-
щіо Ерзерумъ въ Орменіи. „Новости“ стараются
тже доказувати, что таке поступованье Туреч-
чина змушує и Россію, чтобы она готовилась до
войны або повинна въ найкоротшомъ часѣ заво-
вати Туреччину до раззброеня. „Одео. Вѣстникъ“
ноносить, что звѣстный фабриканть пушокъ,
Крупъ, въ Еосенъ въ Нѣмеччинѣ, хоче заложити
Николаевъ надъ Чорнымъ моремъ велику лѣ-
рню и що туды приѣхали вже агенты Крупа,
чтобы предпринятии вотупнїй работы. — Министеръ
внутрѣшныхъ, гр. Толстой, выѣхавъ вже
а отпусткою зъ Петербурга до своихъ добрѣ-
одъ Москвою и перебуде тамъ цѣле лѣто. Неза-
ловго має такожь одержати отпустку и россійскій
министръ доменъ. — Противъ жидовъ заведено

дѣло, що новый парламентъ поведе ту
державы такъ, що вдоволитъ народъ въ
чить державѣ единоть и силу. Варочнѣ
престольна не представляє нѣчого замінен-
навѣть та часть еи, де говорится о редукціи
ока въ Єгиптѣ есть досыть плюзорична; але
бо, колько то вже разбѣгъ обѣцовка Аль-
старалась навѣть редукувати свое вѣско и
гиптѣ и все мусѣла на ново его до Судану
сылати. Найновѣйша вѣсти зъ Судану єще
що ворохобники папираютъ чимъ разъ бѣло
полудня въ дойшли вже майже до самой гра-
Єгипту. Англія отже хоть не хочь буде въ
збирати свое войско зъ Судану.

НОВИНКИ.

— П. Осипъ Федъковичъ, славозвѣтныи
писатель зъ Буковины, обходитъ сего року
лей своеи 25 лѣтніи литературніи юбилеи
сеи причины устроюе черновецке литерату-
варство „Руока Бесѣда“ для 24 р. (черв.
липвя) торжество съ слѣдуюкою программою:
год. по пол. надзвычайный головныи юби-
лівъ „Русской Бесѣды“ въ цѣли именованія
лята почетнымъ членомъ; о 7 год. вече-
ненье образа ювилята и литературно-юби-
вечерокъ; о 9 год. вечер. спольна вечера „
Бесѣда“ запрошуе на се торжество вѣ-
чера.

нову одинъ новый способъ, чтобы ослабити ихъ плыть въ Россіи. Министеръ правоудія выдавъ менно розпоряденье, чтобы всѣхъ письмоводи-елѣвъ-жидовъ и тыхъ жидовъ, что мають яке анятъе при судіяхъ слѣдчихъ, усунути якъ най-корше зъ дотечерѣшнои ихъ посады найдальше до двохъ мѣсяцѣвъ и чтобы на будуще такихъ посадъ жидамъ не давати. Розпоряденье се вы-тѣвъ и почитателѣвъ славного нашего царя Пановѣ желаючъ взяти участъ въ судѣвой липня с. р. на руки „Руской Бесѣды“ и новцахъ 2 зр. 50 кр.

ликали числений надъужитя черезъ письмовода-
жидовъ и другихъ урядниковъ жидовскаго
находженя въ часъ слѣдства.

Нѣмеччина. Комисія стомиліонового фонду
на цѣли колонізацій въ польскихъ провинціяхъ
прускаго королевства вже зложена, а офиціальный
титулъ еи звучить: „Комисія для оселенъ въ
Всходніхъ Прусахъ и Познани“. Въ окладъ сей
комисіи входятъ: по одному комисареви зъ рукъ
президента министрѣвъ и мишистрѣвъ рѣльництва,
коменъ и лѣбоѣвъ, дѣль внутрѣшніхъ, министер-
ства вѣроисповѣданъ и просвѣты и для дѣль лѣ-
карскихъ. Предоѣдателя и его заступника буде-
менувати цѣсарь. Якъ вже зъ сего складу ко-
мисіи видимо, забрались Нѣмцѣ на добре до ко-
лонізації; на кождомъ кроку постановили они
ставити Полякамъ перешкоды, чтобы чимъ скор-
ше лашь ихъ знѣмчили. Дѣйстно сожалѣти треба
издѣль судбою польскаго народу, яка его стрѣгила
зaboromъ нѣмецкимъ. — Въ Монахіюмъ роз-
почалися дня 26 с. м. нарады надъ оправою ре-
гентіи въ повной палатѣ пословъ. Въ палатѣ зѣ-
бралися були всѣ министры, майже всѣ посолы и
натоки-лѣкарѣ Губрихъ. Мольеръ. Кершевштай-

К. Кахниковичъ.

— Обходъ руского „Божого тѣла“ отбуло и
дѣлю зовсѣмъ не съ тымъ торжествомъ, к
латинникамъ въ минувшій четвергъ, 18.
Впреосв. митрополитъ въ товариствѣ пра-
духовенства львовскаго, хорошаго кору-
цѣвъ и при участіи чиленныхъ процесіи ру-
сскихъ церквей зволивъ правати Богороди-
въ церкви Успенія Пресв. Богородиції
Превосх. п. намѣстникъ бувъ заступленъ
совѣтниками Карасиньскимъ, Децикевичемъ,
Дычевскимъ и мѣсцевымъ старостою, Іоан-
скимъ. Зъ финансової дирекції бувъ єщ
вѣтникъ, зъ почты — двохъ, зъ юстиції
директоръ. Зъ прокураторії скарубу и в
нѣхто. Такожъ не бачили мы президента
лишь радныхъ Русиновъ д-ра Оголовськаго,
Вахнянина и п. Сембратовича. Видно
репрезентувавъ самъ маршалокъ, д-р І-
блікевичъ, универіитетъ всѣ деканы и про-
тѣвъ. Зъ войска выступивъ одинъ бѣгемъ
полку съ музикою підъ командою літніхъ
конныхъ капитановъ. Публичность згрима-
дуже чиленна.

натоки-лѣкарѣ Губрихъ, Мольеръ, Кершенштайнеръ и Грашай. Галеріи были переполнены публикой. Справедливъ Бонъ оказалъ, что комисія заслугами ровесниковъ цѣлу оправу, постановила хвалить регентію, бо пріѣшла до того перекоша, что такъ само якъ у пок. короля Людвика такъ же и у кор. Оттона суть важны причины, котрѣ не дозволяютъ ему обніти правительство. Дальше отчитавъ референтъ въ дока-
зы, якій комисія збрала въ той справѣ, а зъ ко-
рыхъ найновѣйши суть слѣдующіе: Король Лю-
двикъ вже отъ свого уроженія мавъ наклонъ до
коробы умовы; зъ разу показувавъ лишь якусь
коханку до особъ коронованихъ, оттакъ въ зага-
ѣ до людей, а на послѣдокъ таки зовсѣмъ лю-
дей зненавидѣвъ; ъездивъ поребраный въ костюмъ
Людвика XIV въ коронѣ и съ булавою въ руцѣ;
безпѣше ходився лишь отъ молодыми париками

дуже численна.

— Торжество Божаго Тѣла въ Станиславіи
досягло дуже торжественно. Целебрували
еп. Юліянъ Пелешъ въ сослуженю душъ
всѣхъ трехъ обрядовъ. Целебрующаго пра-
цип. Шидловскій и Маевскій. Въ торжествѣ
участь репрезентанты всѣхъ властей, гро-
войска, а такожь одна компания 58 пол-
ты подъ комендантою капитана Патернія Лип-
— За упокой душъ бл. п. цѣсаря Франца
правлено въ понедѣлокъ торжественно
не богослуженіе въ всѣхъ рукахъ
Въ архиепрѣстолѣніи храмъ торжествуемъ
Впреосв. митрополитъ. Молодѣжь рускихъ
съ зборомъ учительскамъ поминаль
монарха въ церкви усльской. Въ іншихъ
костелахъ богослуженіе отправится
липня.

— Въ память б. п. о. Т. Полянського, від
перемиської гімназії, постановили буди-
ченки збирати окладки и оснувати ста-
фондацію его імені. Въ сїй цѣлі від-
тетъ зъ 7 членовъ, до котрого уважа-
ють Глязеръ, сов. суду Пшибильскій, и
Краинський, адвокатъ д-ръ Чайковський,
Лятишевский, проф. Голіньский и інші.

Загнера мала даже злой впливъ на короля и не
мало прачинила до его хоробы. По оконченю
правозданя предложивъ референтъ впосенъе ко-
исік, а вся цалата (151 посолъ) ухвалила въ
оименномъ голосованю затвердити регентю. Въ
онедѣлокъ зложивъ кн. Люйтпольдъ торжествен-
о приоягу на констатуцію въ праутности всѣхъ
шпострѣвъ, членовъ сойму, тѣла дипломатичного
многихъ свѣтскихъ и церковныхъ доотайниковъ.
Англія. Сеоіл парламенту англійскому вже
акрыта, чи властиво королева розвязала его и
моказала се въ престольной беѣдѣ, мотивуючи
о поступование тымъ, що хоче довѣдатись, якъ

що „congreg. de propaganda въ съдържанието на овѣдчившия о недостаточности доклада

мильского монастыря на удержание теперешнего численного винницкого новиція, прислали через еп. судраг. Пузину на руки тамошнего ректора 3000 франковъ. До тон-ж газеты доносятъ, что въ Добролимпії передъ колькомъ днами два бородаты монахи, мабуть зъ Вефлеему, котрѣ кажуть, что суть католиками и забирають жертвы на церкви въ Вефлеемъ. Монахи тѣ говорять даже добре по российски, греки и халдеи а якъ видко зъ документовъ, перейшли они щь Сербію и угороку Славянщину.

— Езунска мисія. Въ Заболотовѣ закінчилася же езунка мисія, которая тривала черезъ 14 днівъ. До „Кир. Lwowsk-ого“ доносятъ, что комомъскій мѣщане выслали до Езунтовъ депутатію съ прощельцемъ, чтобы они осѣли стало въ Коломыи и побудовали тамъ костелъ а за то мѣщане обовязуютъ давати имъ волку материальну и моральну помочь. — Ну, чайже вже достаточно маємо воюди и духовныхъ и цивильныхъ езунтовъ!

— Въ низшій школѣ рѣльничѣ въ Городець, которую открыто въ жовтнію минувшого року, отбувою д. 19 с. м. першій ишти. До школы сен висадило было першістю 17 учениковъ, 4 Русиновъ и 13 Поляковъ. Зъ тыхъ учениковъ були: 1 синъ графа, въ синовѣ офиційствомъ двоюкахъ, въ синовѣ рембониковъ, 1 синъ учителя и 3 сини халебордбовъ. Двадцятимъ зъ тихъ учениковъ дававъ удержанье видѣть краевый а пяти мубди дощучувати. Урядова „Gaz. Lwowska“ подаючи спровозданье зъ сего ишти каже: Учениковъ було першістю значиціше число, по відношенню однакожъ „nieudolnuch“ осталося двадцять. Ишти вишавъ віроочомъ побоя згаданої газеты вдоволяючи. Вилюченій ученики, розуміються не були класифіковани, а само вилюченіе мусіло наступити ще въ часі курсу. Щѣкава ляш рѣб якого то рода була „nieudolnuch“, чи то були дѣти и чи они мали удержанье зъ дому, чи дававъ имъ видѣть краевый. Може ое зволитъ намъ хто пояснити. Вилюченіи зъ школы, що хеде лиши засновалася, и що дас такъ значи користи якъ удержанье, вже въ першомъ роцѣ зъ помѣжъ 17 — кажемо двадцать учениковъ — ажъ 5, то чайже трохи за богато, хиба що не буде досить оглядності при виши.

— Шкільний порядок въ Жовнѣції, „Glos Naucz.“ а за нимъ и „Samograd“ подають щѣкаву ілюстрацію до шкільнихъ порядківъ въ Жовнѣції. Последня конференція учителівъ отбулася тамъ ще въ 1881 р. и бѣть того часу не було доюнійкою конференції; справа стабілізація учителівъ тягнеться неразъ и 7 лѣтъ; дялкі учителі одержали ще передъ 6 роками презенту, а мимо того не можуть дочекатися номінаційного декрету. Учитель въ Волькахъ Мазовецкихъ почуєть въ 5 лѣтъ по одержаню презенту, але не одержавъ декрету и лишивъ вдовію съ 6 дѣтьми безъ вѣдькою одержана! Жѣнка покойного ледве добула акты свого мужа зъ бюро Рады шк. окружної, що свѣдчать, що акты сторонъ по тихъ бюрохъ роками залигають. А предѣлъ заковъ визначує дуже ясно речинець, въ протягу котрого повинна наступити номінація!

— За д-ромъ Яковськимъ оголосивъ львівський судъ дні 27 с. м. гончій листъ. Передъ виїздомъ зъ Львова виїт дръ Яцъ — і подане до суду, въ котрому назначує свою обороною д-ра Іскелевъ. Минувшого четверга отбулася въ домѣ д-ра Яцъ — ого судова ревізія въ присутності судії Беньчевского, двохъ комисаріївъ поліції и двохъ детективівъ. Шукано за д-ромъ Яцъ — імъ, але розуміється безъупішно.

— Отбудоване погорѣвшій мѣстъ Стрѣль и Лѣсна починає поводи поступати на передъ. Въ Стрѣлю стоять вже підъ дахомъ около 100 погорѣвшихъ домовъ, а зъ тихъ лише въ самбѣ рынке 18; інша властителі чекаютъ, поки не наспіє правительства позичка. Старальщина Бубера зъ Львова залижено въ Стрѣлю людову кухню, котра раздѣльє до 300 порцій деню, вѣтъ безъ розніцї віроносовідана. Зъ помѣжъ заведень промисловихъ найскорше буде отновлена фабрика залізничн. вѣтъ п. Бенчера, котра давала роботу 30 робітникамъ и була знаною яко фирма сопствна. Въ Лѣсну видано до 15 с. м. 60 позовінъ на отбудоване и направу погорѣшихъ домовъ: на 10 поверховихъ а 50 партеровихъ домовъ. Зъ тихъ буде 23 крітихъ огнєтрава въ 37 гонтами, 45 домовъ буде мурованихъ въ 15 деревянихъ.

— На віснованніи іконостасу въ церкви Сінявської призначивъ Соймъ краевый ще въ 1883 р. 500 зп. Грошъ тѣ виасигновано на руки краевого консерватора. Понеже однакожъ доюнійко не розпочато віснованніи згаданого іконостасу, в комітетѣ церковного удавовъ до настъ съ прощельцемъ, що ми розвѣдали справу, то пытаемо нинішнімъ Вп. консерваторомъ, коли церкви Сінявської тѣ 500 зп. будуть дорученії?

— Змѣни въ львівській поліції. Комісаръ поліції, п. Залічківській, делегований до Стрѣля, вертає нараду до Львова и обѣйтне функцію прокуратора при делегованії суду, на мѣсце п. Новотного. На мѣсце п. Залічківського буде виїзденій до Стрѣля п. Котовський, котрій до тепер обнимавъ працюю рефератъ въ львівській поліції, его мѣсце займе п. Завалкевичъ.

— Пелігрінъ на Буковину. Въ полуздній часті Буковини проявляється слабость, звѣстна въ Дальматії и въ півнійній Італії підъ назвою пелігрімъ. Слабость та объявляється тимъ, що на тѣлѣ проявляються зъ разу чирки, особливо на рукахъ и ногахъ, оттакъ мѣщанами всідається шкіра а напослідокъ наступає розкладъ кроби. Причиною сен слабости має бути то, що люди на Буковині по-добно якъ и въ півнійній Італії живутся май-

же вилючино стравами зъ кукурудзяною муккою, але часто отухлою и нездоровою. Пелігрінъ проявляється дуже недавно въ Румунії а теперій перенеслась вже и на Буковину. Лѣкарі не знають ліку на ту слабость, але охороняють бѣть не можна лише здоровымъ, посильнимъ кормомъ. Для докладного наукового розслідування причинъ и объявовъ целягри вислали австрійське правителство д-ра Бамбергера зъ Відня наді береги Адріатичного моря, де теперій такоже панує целягри.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Підвищеніе плати. Країна Рада школи підвишила народнімъ учителямъ въ Станиславовѣ плату по 100 зп. рѣбно. Рѣвночно вилючило она новий статутъ організаційний.

— Степеній промисловъ въ фундації „краевої“ вистави зъ р. 1877 по 300 зп. рѣбно постановлено роздата сего року двоюмъ ученикамъ рембоничимъ, одному склюсареву и одному ковалеви, котрі виучивши въ краю хотѣли бы дальше обриватися въ заграницьхъ варотатахъ. Степеній дій роздавъ видѣть краевый а пяти мубди дощучувати. Урядова „Gaz. Lwowska“ подаючи спровозданье зъ сего ишти каже: Учениковъ було першістю 17 учениковъ, 4 Русиновъ и 13 Поляковъ. Зъ тихъ учениковъ були: 1 синъ графа, въ синовѣ офіційствомъ двоюкахъ, въ синовѣ рембониковъ, 1 синъ учителя и 3 сини халебордбовъ. Двадцятимъ зъ тихъ учениковъ дававъ удержанье видѣть краевый а пяти мубди дощучувати. Урядова „Gaz. Lwowska“ подаючи спровозданье зъ сего ишти каже: Учениковъ було першістю 17 учениковъ, 4 Русиновъ и 13 Поляковъ. Зъ тихъ учениковъ були: 1 синъ графа, въ синовѣ офіційствомъ двоюкахъ, въ синовѣ рембониковъ, 1 синъ учителя и 3 сини халебордбовъ. Двадцятимъ зъ тихъ учениковъ дававъ удержанье видѣть краевый а пяти мубди дощучувати.

— Степеній промисловъ въ фундації „краевої“ вистави зъ р. 1877 по 300 зп. рѣбно постановлено роздата сего року двоюмъ ученикамъ рембоничимъ, одному склюсареву и одному ковалеви, котрі виучивши въ краю хотѣли бы дальше обриватися въ заграницьхъ варотатахъ. Степеній дій роздавъ видѣть краевый а пяти мубди дощучувати.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣкава для наївныхъ. „Слово“ въ ч. 64 пише слідуюче: „Также довѣдемо, что наши українціи заходять коло іезуитівъ, чтобы при ихъ помоції открыти „українскую“ фінансовую інституцію“. До сего донесення „Слово“ не маємо що додати, якъ лиши, що згаданіи езунти суть та самі, котрі въ зиму, по донесеню, „Нов. Пролома“ ходили до сеніора Ставоропігія, щоби „Слову“ „вихлонотати“ дальшій кредитъ въ печатні Ставоропігії.

— Щѣк

